

23, str.40 i d, pa upućujemo i ovom prilikom na nj kao i na članak V.Filipovića "Neograničena odgovornost brodovlasnika u slučaju njegove osobne krivnje" (Značenje izraza "actual fault or privity"), Naša zakonitost, 1966, str.212 i d.

E.P.

ENGLESKI PRVOSTEPENI SUD

Žalbeno vijeće

Presuda od 7.XII 1972.

National Dock Labour Board c/a
Bermondsey Cold Stores Ltd.

Dock Workers (Regulation of Employment) Act 1946, sect.6 -
Dock Workers (Regulation of Employment) Scheme, 1947, par.
10. - Istovar robe iz kamiona u skladišta u Bermondseyu i
utovar radi daljnje otpreme - Smatra li se roba i tada tere-
tom u smislu navedenih propisa? Da li je roba teret, ovisno
je o tome što je s robom učinjeno do trenutka o kojem se pi-
tanje postavlja - U predmetnom slučaju roba nije bila teret
kad je stigla u skladišta u Bermondseyu niti kod daljnje ot-
preme - Nije povrijeđena odredba o obaveznom zapošljavanju
lučkih radnika za lučke poslove

Između stranaka, National Dock Labour Board i po-
duzeća za hladna uskladištenja u Bermondseyu (Bermondsey Cold
Stores Ltd), mjestu udaljenom 6 milja od Royal Docks u Lon-
donu, sporno je da li je skladišno poduzeće za istovar smr-
znutog mesa iz kamiona u prostorije skladišta i njegov pono-
vni utovar radi daljnje otpreme bilo dužno uposliti lučke
radnike u smislu Dock Workers (Regulation of Employment),
Scheme, 1967, par.10, jer da se po navodima National Dock
Labour Board navedeni poslovi imaju smatrati lučkim radom
prema Dock Workers (Regulation of Employment) Act 1946, sect.
6, a koje poslove jedino mogu obavljati registrirani lučki
radnici.

Smrznuto meso prethodno je brodom bilo dopremljeno
u luku London, predano primaocima, i primaočevim cestovnim
prijevoznim sredstvima dovezeno u skladišta u Bermondseyu
(napuštajući područje luke), za što je kod normalnih okolno-
sti u prometu potrebno oko pola sata.

U prvom dijelu postupka spor je raspravljen pred
Industrial Tribunalom, koji je odlučio da istovar i utovar
u skladištima po svojoj prirodi nije bio lučki rad, te da
prema tome nije postojala obaveza zapošljavanja registriranih

lučkih radnika za njegovo izvršenje. U tom smislu riješeno je u korist poduzeća skladišta.

Putem žalbe National Dock Labour Boarda predmet je stigao pred Engleski prvostepeni sud.

Žalba je odbijena.

U odluci suda upućeno je na slijedeće slučajeve: British Steel Corporation v. National Dock Labour Board (Court of Appeal, 1971) i National Dock Labour Board v. John Bland & Co. Ltd. (Court of Appeal, 1970. i House of Lords, 1972).

Predsjedatelj vijeća Lord Chief Justice Widgery konstatira kako nije nimalo lagano za specijalne slučajeve definirati lučki rad.

Iz par.10. Dock Workers Employment Scheme, 1967, nedvojbeno proizlazi da lučke poslove mogu obavljati samo registrirani lučki radnici. U svrhu utvrđenja relevantnih definicija lučkog radnika i pojma "teret" citira se Dock Workers (Regulation of Employment) Act, 1946, sect.6. "Lučki radnik" je osoba koja radi u blizini ili u području luke na ukrcaju, iskrcaju, pomicanju ili uskladištenju tereta, ili na poslovima u vezi s pripremom brodova za ukrcaj ili iskrcaj tereta ili napuštanje luke.

"Teret" se definira kao sve što je prevoženo ili treba biti prevoženo brodom.

Ono što tvrdi zastupnik National Dock Labour Boarda je da je rukovanje robom koja je stigla preko luke London, ili koje druge luke, lučki rad što se tiče istovara i utovara u području skladišta, ili alternativno to je rukovanje teretom, i s toga naslova je lučki rad koliko se tiče istovara u skladišta.

Glede pitanja da li se roba ima smatrati teretom u vrijeme kad je stigla u skladišta, i ako je tako da li je bila teret u vrijeme kad je tovarena radi daljnje otpreme? sudac Widgery upućuje na rješidbu u slučaju National Dock Labour Board v. John Bland & Co. Ltd. Apelacioni sudac u tom predmetu Lord Justice Fenton Atkinson upozorava da se riječi iz definicije tereta (sect.6, Act 1946) "sve što je prevoženo brodom" ne mogu identificirati s izrazom "sve što je jednom bilo prevoženo brodom".

U istoj drugostepenoj rješidbi sudac Lord Justice Megaw s većom preciznošću utvrđuje da je iskrcaj tereta

kao lučki posao iskrcaj iz broda kojim je teret prevožen, a ne i koji drugi iskrcaj koji nema stvarne veze s prethodnim prijevozom morem.

Lord Cross u trećemolbenoj odluci Kuće lordova u citiranom slučaju ističe kako stvari prevožene brodom automatski ne prestaju biti teret pristajanjem broda uz vez i njihovim iskrcajem. Ovisno o tome što je sa stvarima činjeno, one se mogu smatrati teretom i znatno poslije napuštanja broda. Bilo kako, točno razgraničenje u konkretnim slučajevima može stvarati poteškoće.

Slažući se u potpunosti s odlukom Tribunala i danim obrazloženjem pozivom na citiranu rješidbu, a posebno s dijelom gdje se kaže kako se čini jasnim da je prijevoz morem završen kad je primalac primio isporuku, stavio robu na svoja vozila i odvezao ju s prostora doka, sudac Widgery donio je ponovo odluku u korist poduzeća skladišta i odbio žalbu.

Druga dva suca, Willis i Talbot, složili su se u cijelosti s predsjednikom vijeća.

(LLR 1973, str.183)

S.J.

APELACIONI SUD, Aix

Presuda od 2.III 1972.

Cie algérienne de meunerie
(C.A.M.) c/a Sté nouvelle de
gérance du Comptoir général
ces transports (S.N.G.C.G.T.)

Prijevoz stvari morem - Način sklapanja ugovora - Sklapanje ugovora putem teleprinterera - Pravni značaj zaključnice - Sporazumni odustanak od ugovora - Budući da u francuskom pravu nije propisan obavezan način ugovora o prijevozu stvari morem, taj se ugovor može sklopiti i putem teleprinterera - Iz istog razloga nije potrebno da zaključnicu potpiše jedna od stranaka, ako se ona prije izdavanja zaključnice sporazumjela o bitnim elementima posla - Zaključnicom se mogu sklopiti brodarski i vozarski ugovori - Teleks u kojem se navodi da se potvrđuje sklapanje ugovora, predstavlja prihvata ponude a ne njeno dostavljanje - Kad stranke sporazumno odustanu od ugovora, svaka snosi svoje štetne posljedice

U sporu su naručitelj prijevoza kao tužitelj i brodar kao tuženik. Među strankama je nesporno da je brodar